

Processioner

Processioner bruges ved markering af højtidelige mærkedage eller begivenheder både i kirkerne og udenfor kirkens rum. Udenfor kirkens rum bruges processioner f.eks. ved sportslige begivenheder, eller når de kongelige ankommer, ved åbningen af offentlige institutioner o. lign.

Ideen i en procession er, at noget eller nogen føres højtideligt frem mod et særligt vigtigt mål eller sted.

Processioner i kirken

Gangen op igennem kirke bliver brugt til processioner ved forskellige kirkelige handlinger:

- Ved dåb *bæres* dåbsbarnet ind i kirken og op til døbefonten af sine forældre eller gudfar eller gudmor.
- Ved bryllup *føres* bruden af sin far eller forlover op til alteret og bagefter *føres* hun ud af kirken af sin mand.
- Ved begravelse *bæres* kisten med den afdøde af venner og familie fra kirken og ud til graven eller til rustvognen.
- Ved konfirmationer *føres* konfirmanderne ind i kirken af præsten.
- Ved gudstjenesterne er det en sidste rest af en procession, når præsterne ved gudstjenestens begyndelse rejser sig fra en stol i koret og træder ind foran alteret. I nogle kirker bruges det stadig, at præsten efter gudstjenesten går

forrest ud af kirken og menigheden følger efter.

Målet for processionen

Målet for processionerne i kirken er alteret, som repræsenterer Guds tilstedeværelse. Processionerne i kirken er med til at markere en overgang i livet: Nu sker der noget nyt, nu bevæger vi os et nyt sted hen.

Ved processioner rejser menigheden sig op i respekt for den, der føres eller bæres ind. Når man går i procession, skal man gå langsomt og forsøge at indtage en værdig holdning. Sådant markerer man, at der er noget særligt vigtigt på færde nu.

I kirken er processionerne ledsaget af musik.

Konfirmander går i procession op til kirken før konfirmationen.

